HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וכל הנשואות [לכהנים] מנחוסיהן נשרפות. ואפילו קרב הקומץ כהלכתו ולא נטמאו נשרפין בניהם הבאין ממקדש בעליהם. בת כהן: **מנחתה נאכלת.** דכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כתיב (ויקרא ו) אבל (ז) כהנת הנשואה ליזרעל נאכלת וכן כהנת לזמנה וגרושה שהניחה מנחתה נאכלת: **כהנת מחללת.** מן התרומה ומן הכהונה אם נבעלה לפסול: **וכהן אין מחללה.** אם נשא גרושה זונה וחללה. וטעם דכולה מתני' מפרש בגמ'(ט) : **בקדשי קדשים.** מנחת חוטא ומנחת כהנים כולם כתיב(י) כל זכר בכהנים (ויקרא ו) תאכלנו]: **מה בין איש לאשה.** בישראל נמי קמיירי: **איש פורע ופורם.** כשהוא מנוגע פורע לשמו ופורם בגדיו: **האיש מדיר את בנו.** קטן בנזיר וחלה הנזירות עליו לפילו לכשיגדל: **מגלח על נזירות אביו.** אם נדר אביו בנזירות והפירם קרבנותיו ומת והיה בנו נזיר כשן מגלח ביום מלאת ימי נזירו ומביא קרבנות קדושים שהפירם אביו: **מקדש את בתו.** מקבל קידושי בתו קטנה שלא מדעתה: **מוכר את בתו.** לשמה כשהיא קטנה: **גמ' מנחוסיהן נשרפות.** אחת מנחת סוטה ואחת מנחת נדבה: **מפני שיש לו חלק בה.** שהוא מקריבה משלו וכתיב(ט) כל מנחת כהן וגו': **ואינה עולה כליל** (ט) **שיש לה חלק בה.** שלכפרתה היא באה ואין מנחת זר וכן כהן קריבין כליל בלא קמיצה: **השיריו קריבין לעצמן.** לאחר שקרב הקומץ: **קרי לה כל שממנו רו'.** כי כל שאור וכל דבש לא (ויקרא ג) תקריבו להי ליה למכתב ממנו מלא למכתב למה ליה למכתב ממנו מלא למדרשים נמי בחפני נפשיה לא תקטירו כל שממנו עולה כבר אשה לה' ויש בכלל לאו זה בשר קרבנות חוץ מעולה ושלמים שנאכלין לכהן ואינו עולה בכלל זה בשר מנחת כהן שהרי מנחת כהן הוא ואינה עולה כליל מפני שיש לה חלק בה אלא הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן איקרי כאן (י)כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו אמר יהודה בריה דר"ש בן פזי דמסיק להו לשום עצים כר"א (יא) דתניא ר"א אומר (יב)לריח ניחוח אי אתה מעלה אבל אתה מעליהו לשום עצים הניחא לר"א דאית ליה האי סברא אלא לרבנן דלית להו האי סברא מאי (יג)דעבדי להו כר"א בר"ש (יד) דתניא רבי אלעזר בר"ש אומר (טו) הקומץ קרב בעצמו והשירים מתפזרים על בית הדשן ואפי'

האומרת טמאה אני. ירושלמי המומרת טמאה אני לא כחטאת שמתה בעליה היא וחטאת שמתה בעליה ילכו המעות ליס המלח דמיה לנפשה תלוי אם לנפשה תלוי אפי' משקדשה בכלי מ"ר מתני' דמיה לנפשה תלוי שנאמר דתניגן תמן אם משנאמנו עודע לו הדם יפסל והכשר יצא לבית השריפה: **כל הנשואות לכהנים מנחותיהן נשרפות.** פרש"י אחת מנחת סוטה ואחת מנחת נדבה מה חלק יש לו בה והא אפילו רבי יהודה לחומר בפ' קמא דמנחות (נדרים דף לה:) אחת מביא על שמו כל קרבנות שהיא חייבת דווקא שהיא חייבת כדמפרש בפפרי בגון אם [הקיפה] נזירות נרשמה וחילה את השבת דומיא דמנחת סוטה שהיא חובה שהרי אינה נאכלת לכהנים אלא לזכרים